

Šiauliai plius

Šiaulių miesto ir regiono savaitraštis

Kuršėnai Kelmė Radviliškis Joniškis

(2016-04-29 Nr. 623)

ŠIANDIEN 2017 RUGPJŪČIO 28 D. PIRMADIENIS

ARCHYVAS

Savitė su **Splius**
TV PROGRAMA

Projektai

spausdinti

Renginys, nepalikęs abejingų

Modestas NAVICKAS

Tarptautinių žodžių žodynas terminą homofobija (iš graikų k. ὁμός homo (seksualus), "toks pat, lygus" + φόβια (fobija), "baimė") apibrėžia kaip ne klinikinį baimės, paniekos ir neapykantos jausmą, nukreiptą prieš homoseksualios orientacijos asmenis.

Menotyrininko Remigijaus Venckaus teigimu, kūnas arba seksualumas yra instrumentas, leidžiantis kurti socialaus pobūdžio meną.

Autoriaus nuotr.

paniekos ir pasibjaurėjimo ar žavėjimosi ir palaikymo už revoliucingą drąsą.

Į klausimus apie renginį atsako menotyrininkas, Šiaulių ir Kauno Vytauto Didžiojo universitetų dėstytojas, kūrinio bendraautorius ir pagrindinis generatorius Remigijus Venckus.

- Koks tai kūrinys, kas jį inspiravo?

- Kūrinį galima pavadinti muzikinės improvizacijos ir performanso deriniu, kuriame įvairius judesius atliekanti jaunuolių komanda siekia atkreipti dėmesį į šiuolaikinėje neva demokratiškoje visuomenėje egzistuojančias problemas. Tai ir mano pirmasis bandymas parašyti dainai žodžius ir juos dainuoti pagal Kęstučio Venskūno sukurtą muziką.

Per Velykas dalyvavau Šiaulių katedroje aukotose šv. Mišiose. Regėjau ir girdėjau senyvas moteris, agituojančias pasirašyti dokumentą - užkirsti kelią homoseksualų eitynėms Vilniuje. Man buvo apmaudu girdėti, kad nenorima suvokti eitynių esmės, nesistengiama suvokti kitos orientacijos (neva neleistinos) ir dėl jos kylančių sunkumų ir problemų.

Eitynių klausimas susietas su asmenine laisve, tvyrančia demokratinėje visuomenėje, su leidimu laisvai pripažinti save kaip visavertį asmenį, nesiliepti ir lygiateisiškai dalyvauti vieningos visuomenės gyvenime. Su netolerancija susiduria kiekvienas iš mūsų. Skaudžiausia, kad problema nėra eliminuojama, bet, atvirščiai, paskatinama ar akcentuojama kaip mūsų tautos ir visuomenės tapatumo dalis. Baisiausia ir labiausiai verkti norisi, kai regi politikuojančią Bažnyčią, kuri turėtų vienyti žmones, nesmerkti savo kryžių nešančių žmonių, veikti kaip moralinis atramos taškas. Nemanonu man gyventi tokioje fobijoje ir moraliniame smurte skęstančioje šalyje. Manau, kad menininkai, būdami imlūs ir atviri egzistuojančios problemoms, gali išreikšti savo nuomonę. Aš ir mano performanso bendraautoriai tai ir daro.

- Ką tu norėjai pasakyti vaidindamas ir dainuodamas?

- Man įdomus litanijos fenomenas. Litaniją suvokiame kaip tam tikrą meditacijos formą, ne tik kaip atgailą ir nugarimzdimą į savo nuodėmingą praeitį, bet ir kaip susitikimą su savimi, kaip savęs pažinimą ir tikrojo savęs, tokio, koks esi, priėmimą. Norėjosi sukurti dainas, kurios primintų litanijas, o pats atlikimas būtų artimas muzikiniai žanrai, skirtam šokti. Nesu geras muzikos žinovas, bet mano dainavimas ir K. Venskūno muzika priminė hiphopo ir džiazo junginį. Tiesa, šokti niekas nesiryžo, tikriausiai buvo nusteibinti performanso reginiu.

Performansą sudarė trys dalys. Pirmoje dalyje "Laiškas" mano balsas buvo labai ramus. Pagal muziką ritmingai išsakomi žodžiai turėtų būti suvokiami kaip laiškas, kuriuo apsinuogini, kaip žinia ir prašymas, kuriuos siunti litanijos pavidalu. Antroje dalyje "Aukojimas" dažnai skambėjo žodžiai "atgailauk už mane". Dėl ko atgailauti? Žmogui tenka atgailauti dėl savo prigimties, kuri visuomenėje atrodo nenormali ir netoleruotina. Manau, kad atgailautojas, šiuo atveju homoseksualus asmuo, priverstas patirti traumą, slėpti savo prigimtį, išsisukinėti ir rizikuoti savo orumu ir garbe, kurią visuomenė gali skaudžiai nuplėšti. Argi ne absurdiška atgailos situacija? Atgailautojas priverčiamas atgailauti tų asmenų, kurie niekada neatgailauja ir nesupranta atgailos misijos. Jis priverstas atgailauti ir aukoti save.

Na, o trečioji performanso dalis yra specialiai pavadinta "Atgaila". Čia atgailos tarsi atsisakoma, ji nebėra reikšminga, nes ją visi nori matyti kaip viešą aktą. Kam tokia atgaila, kam žmogaus prigimtis duota, jei ji naikinama ir nuolat lydima kančios?

- Ar tu pats neužsiėmėi "raganų medžiokle", demaskuodamas homofobus?

- Labai ilgai kartu su K. Venskūnu generavome performanso idėją. Paruošiamieji darbai truko tris savaites. Nemanau, kad įdėtus tris savaites turėtų būti paverčiamas niekais ir kūrinys neturėtų būti aštrus ir provokuojantis. Iš dalies galima sakyti, kad renginio metu patys homofobai atsivėrė. Įdomu buvo regėti jų suglumusius žvilgsnius, nepatogią savijautą išreiškiantį raudonį jų veiduose. Manau, kad ir menininkų bendruomenėje yra homofobų, ir netgi labai piktų, aršių homofobų.

- Kodėl šios temos ėmeisi? Ar nebijojai paniekinimo ir tapatinimo?

- Nesu bailys ir nenoriu būti bailys. Žinau, kad sakydamas savo nuomonę ir gerbdamas kitą, užstodamas silpnesnį tikrai nepralošiu ir nenukentėsiu. Ši tema man aktuali, nes man aktualus kūno vaizdavimo ir kūno raiškos kultūroje nevienodumas, t. y. vyriško ir moteriško kūno grožio netapatumas. Kūnas ir seksualumas yra priemonė arba instrumentas, leidžiantis kurti socialaus pobūdžio meną ir kūrybiškai demaskuoti bei naikinti mūsų aplinkoje isisenėjusias piktžaidzes.

Lengviausias būdas patalpinti skelbimą spaudoje

įdėti skelbimą

Dalinai finansuoja projektus: „Už uždaru vėlynuoju sienų – atviros erdvės visuomenė“ – 3 700 Eur ir „Mokslas ir kultūra regione. Decentralizacijos reikšmė tautinės savimonės ir kritinio mąstymo formavimuisi“ – 8 000 Eur (remiamos rubrikos: „Tema“, „Patirtys“, „Aktualijos“ ir „Veidai“).

EB Renginių kalendorius

2017 Rugsjūtis

P	A	T	K	P	Š	S
1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Festivaliai ir didžiosios šventės

2017-08-28 2017-08-28

Ieškoti

Paniekinimo aš tikrai nebijau. Man svarbiausias mano asmeninis jausmas, kuris mane veda kūrybos keliu. Aš privalau jausti tai, ką darau, ir tai, ką turiu daryti. Jei pripažįstu savo jausmus, jei neišsižadu savo kūrybos ir nesivaikau patogių ar pelningų temų, tuomet ir paniekinimas savaime neutralizuojamas. O tapatinimas tik juoką sukelia. Man ir mano artimųjų santykiams ir ramybei labai svarbu atskirti viešąsias ir privačias erdves. Viešoje erdvėje tegul mąsto kas ką nori, tapatina su kuo nori. Tačiau savo ir savo šeimos privatumą gyniau ir ginsiu. Gyniau ir ginsiu kito privatumą, teisę į privačius socialinius ir seksualinius santykius, kuriuose nėra smurto ir nenusižengiama moralei. Jei kas nors veržtųsi į mano privatų gyvenimą ir siektų jį paversti viešos pramogos objektu arba pikantiška naujiena, tikriausiai gerai pamąstęs pasistengčiau besiveržiantįjį paversti savo kūrinio objektu. Tai tik viena iš daugybės formulių, kaip galima neutralizuoti piktžoles.

[atgal](#)

SINDIKATO PASIŪLYMAS!*

Prisijunkite prie grupinio lošimo (sindikato)
ir pirkite bilietus su 30 % nuolaida!

*Pasiūlymas ribotas.
NEPRALEISKITE ŠIO ŠANS!

[į pradžią](#) [į viršų](#)